

Positiv utveckling för rovdjuren i det långa perspektivet

Rovdjursföreningens arbete fokuseras huvudsakligen på problem och missförhållanden av olika slag i rovdjursförvaltningen. Så ska det naturligtvis också vara. Föreningens uppgift är att väcka till insikt och medvetenhet och argumentera inför beslutsfattare och allmänheten och härigenom påverka till handlingssätt och tankebanor som, enligt vår mening, bäst gagnar rovdjuren. Men för den skull får vi inte glömma det positiva som sker och ibland se situationen ur ett mer övergripande perspektiv och något mindre fokusera på detaljfrågor som går oss emot.

Jag började intressera mig för rovdjur i mitten av 1960-talet och har därefter följt utvecklingen noga. På den tiden fanns fortfarande några enstaka ursprungliga skandinaviska vargar kvar, men de var ju snart utrotade. Såväl björnar som lodjur och järvar förde en mycket tynande tillvaro. Jag har inga siffror aktuella, men kan lugnt säga att situationen var mycket oroande på alla fronter.

DEN UTVECKLING SOM har skett därefter måste sägas vara utomordentligt glädjande och något som jag knappast kunde drömma om i min ungdom. Björnstammen närmar sig nu 3 000 djur, vilket även i ett internationellt perspektiv är en mycket hög siffra. Lodjuren ligger strax under riksdagens miniminivå om 1 500 djur och de allra senaste åren har vi sett en klar tendens till att de börjar återkolonisera Götaland. Järvstammens utveckling har inte varit lika spektakulär, men även här finns tecken på framgångar. Inte minst är återkoloniseringen av delar av skogslandet mycket glädjande och hoppningivande.

När den första vargkullen i modern tid föddes i Värmland 1983 väcktes ett hopp hos många. Men det skulle dröja innan utvecklingen tog fart. Förra året föddes 16 vargkullar i Skandinavien. Trots detta har oron varit stor att vargstammen är så bräcklig att den riskerar att gå under på grund av inavelsdepression. Då kommer den glädjande nyheten att en invandrande varg från Finland har tagit sig ända ner till Dalarna.

Även om denna varg, av någon anledning, inte skulle komma att bli far till några valpar, så visar denna händelse att de har fel som säger att det är omöjligt för en varg att vandra hela vägen från Finland, genom renskötselområdet, och få kontakt med släkten i Mellansverige. Den finska vargstammen ökar relativt kraftigt och besöken av invandrare i norra Sverige har blivit vanligare. Flera av dessa kommer de närmaste åren att – sannolikt sommartid – ta sig ner och etablera kontakt med de skandinaviska vargarna. Tro mig!

Många av oss har varit oroliga och tyckt att utvecklingen av vargstammen går för långsamt. Men egentligen finns det viss anledning att se positivt även på detta. Ur en biologisk synvinkel hade en snabbare ökning varit att föredra, men det handlar inte bara om biologi. Den allmänna opinionen, särskilt i vargområdena, måste hinna med. En alltför snabb ökning kunde ha lett till allvarigare konflikter och motstånd, inte bara mot varg utan också mot alla stora rovdjur.

ÄVEN FÖR FLERTALET andra rovdjur och rovfåglar som på 60-talet var starkt hotade har utvecklingen gått starkt framåt. Tänk till exempel på kungsörn, havsörn, pilgrimsfalk och utter.

Allt det positiva jag nu har berört får naturligtvis inte leda till att vi slår oss till ro. SRF måste fortsätta att hålla tummen i ögat på politiker och andra beslutsfattare.

På en punkt stämmer inte den generella bilden: Fjällräven. Denna är nu vårt i särklass mest hotade rovdjur. De allra senaste åren inger dock ett visst hopp. Inte minst har denna sommar sett ett fantastiskt stort antal fjällrävsvalpar födas. Problemet är bara att när födan åter tryter är det betydande risk att i stort sett alla dör. Tack vare fjällrävsprojektet SEFALO, som bland annat arbetar med stödutfodring av fjällrävar, finns det anledning att känna något mindre pessimism än tidigare.

BJÖRN LJUNGGREN

ORDFÖRANDE UNDER 1997-2006

Foto: Lina Ricklund

Våra Rovdjur ges ut av Svenska Rovdjursföreningen och kommer ut fyra gånger/år

Adress

Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
info@rovdjur.se

Telefon

08-441 41 17

Hemsida

www.rovdjur.se

Medlemsavgift

250 kr, familjemedlem 30 kr,
betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

För medlemmar boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Prenumeration

250 kr, betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se.

Redaktör

Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 08-642 47 04
tatjana.kontio@rovdjur.se

Ansvarig utgivare

Björn Ljunggren
013-525 77
bjorn.ljunggren@rovdjur.se

Redaktion

Tom Arnbom
Tatjana Kontio
Ylva Lindberg
Björn Ljunggren

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 4 2007
1 november 2007

Tryck

Ljungbergs tryckeri, Klippan

Upplaga

5 000 ex

Omslagsfoto

Mats Ricklund, Funäsdalen.
Nära möte med ungbjörn en
tidig morgon i maj i västra
Härjedalen.

"Björnen sov under en gran
jag gick förbi. Den sprang
först iväg en bit innan den
vädrande närmade sig och vi
kunde umgås en stund på 'tu
man hand' på cirka 15 meters
avstånd."